

Зазначена група злочинів має характерні ознаки, які їх об'єднують до одного виду і які відображаються в злочинній діяльності осіб, які її здійснюють. Ми вважаємо, що елементи криміналістичної характеристики окремих видів злочинів мають особливості в залежності від особливостей об'єктивної сторони і особи злочинця. Для криміналістичної характеристики злочинів у сфері інтелектуальної власності, на нашу думку, характерно такі елементи:

1) обставини вчинення злочину: місце, час, тривалість злочинної діяльності, об'єкт інтелектуальної власності щодо якого вчинено протиправну дію, нормативне регулювання використання зазначеного об'єкту;

2) способи приготування, вчинення і приховування злочину: характеристика технічних засобів, приладів виготовлення об'єкта інтелектуальної власності, система розповсюдження та отримання прибутку;

3) характеристика і особливості зовнішнього прояву результатів злочинної діяльності: характеристика типових слідів злочинної діяльності і об'єктів на яких вони залишаються;

4) особа злочинця і мотиви його дій: обставини, які характеризують особу злочинця, мотиви його дій, професіоналізм та системність злочинної діяльності;

5) умови, за яких можливе притягнення злочинця до відповідальності і призначення покарання: обставини, які виключають злочинність і караність діяння, обтяжують чи пом'якшують покарання.

6) обставини, які сприяли вчиненню злочину, як додатковий елемент криміналістичної характеристики визначає не лише нормативну вимогу КПК України, а й дозволяє проаналізувати нормативне регулювання системи забезпечення інтелектуальної власності, виявити прогалини і визначити напрями вдосконалення законодавства [2, с. 145].

Особа потерпілого для зазначеної групи злочинів не відіграє значної ролі для встановлення факту злочинної діяльності і визначення її особливостей. Тому, потерпілий нами не розглядається як елемент криміналістичної характеристики. Хоча слід зазначити, що обов'язковою ознакою даної категорії злочинів є наявність потерпілого. Потерпілими можуть бути: а) власники авторського права; б) фізична або юридична особа, яка в установленому законом порядку отримала та має майнові права на твір, а в окремих випадках його правонаступник (наприклад, спадкоємець); б) власники суміжних прав.

Література

1. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 року (редакція від 28.02.2016 року) // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>.
2. Поджаренко К.Є. Криміналістичне забезпечення розкриття і розслідування злочинних порушень прав інтелектуальної власності / К.Є. Поджаренко : дис. ... кандидата юридичних наук : 12.00.09 / Поджаренко Катерина Євгенівна. – К., 2009. – 208 с.

УДК 341:343.211.3.

СТАНОВЛЕННЯ ПРИНЦИПУ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ В ПРАВІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ:ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Луногов О. - ст. 3 курсу.

Науковий керівник - к.ю.н., доцент Письменна О.П.

Вінницький національний аграрний університет

Сьогодні принцип захисту прав людини в праві ЄС продовжує розвиватися. Спочатку Європейські співтовариства створювалися як суто економічні, тому положення про права людини в договори, що створюють Європейські співтовариства, не були включені.

Верховенство права це - ціннісні категорії, гуманістичні ідеали розвитку суспільства. Верховенство права зафіксоване у ст. 8 Конституції України як принцип поряд з визначенням вищої юридичної сили норм Конституції України, а правова держава (разом з демократичною і соціальною) - як взірць держави, до якої має прагнути народ України (ст. 1 Конституції України).

Щодо питання про основні права людини вперше було порушено Судом ЄС у 1969 р. у зв'язку зі справою 29/69 "Erich Stauder c. Ville d Ulm-Sozialamt" від 12 листопада 1969 р. У справі йшлося про програму Європейського співтовариства, що передбачає постачання в рамках соціальної допомоги масла за низькою ціною. Заявнику належало масло за низькою ціною, однак він заперечував проти обов'язкового пред'явлення купона для отримання олії, оскільки купон містив інформацію про його ім'я та адресу.

Заявник вважав, що це принизливо і порушує його право на приватне життя, тому акт Європейського співтовариства, що передбачає такий обов'язок, повинен бути анульований. Суд ЄС не уявив порушення прав заявника, однак в рішенні по справі сформулював позицію, судової практики по справах, які стосуються прав людини: Суд ЄС зазначив, що буде захищати основні права людини, як вони впливають із загальних принципів Спільноти [1].

7 лютого 1992 р. був прийнятий Договір про заснування Європейського Союзу (Договір про ЄС 1992 р.), який став важливим етапом і в розвитку права ЄС у галузі прав людини [2].

Із подальшим розвитком інформаційних технологій, враховуючи, що функціонування внутрішнього ринку Європейського Союзу неминує призведе до істотного збільшення транскордонних потоків персональних даних, Європейський Парламент та Рада ЄС у 1995 році прийняли Директиву 95/46/ЄС «Про захист осіб у зв'язку з обробкою персональних даних і вільним обігом цих даних». Стаття 7 даного документу відображає головний принцип, яким керуються в ЄС при

впровадженні політики захисту персональних даних. З одного боку в документі декларується прагнення до вільного переміщення інформації про фізичну особу між державами-членами ЄС, з іншого боку – надаються чіткі правові гарантії захисту прав громадян, до яких входить право на недоторканність персональних даних і їх захист від третіх осіб [3].

Базовими принципами, на яких на сьогодні базується правовий захист персональних даних, є:

- принцип персоніфікованості;
- принцип екстериторіальності;
- принцип субсидіарності.

Орієнтація України на європейські правові цінності є пошук шляхів гармонізації законодавчої та інституційної складової системи захисту персональних даних в Україні з європейською правовою системою, необхідність подальшого розвитку правового регулювання у сфері захисту персональних даних в Україні з урахуванням вже існуючих правових механізмів в ЄС зумовлюють актуальність даного дослідження.

З метою модернізації законодавства у сфері міграції Міністерство юстиції розробляє проект Закону України «Про біженців та осіб, які заслуговують допоміжного та тимчасового захисту в Україні», який базується на положеннях Конвенції ООН про статус біженців 1951 року.

Серед усіх завдань, які українська влада має виконати для запровадження безвізового режиму з ЄС, блок «Управління міграцією» є одним з найважливіших.

Воєнні дії на Сході України, зростання кількості внутрішніх переселенців та шукачів притулку в країнах ЄС суттєво обтяжили первісний перелік завдань, що були зорієнтовані переважно на інституційний розвиток Міграційної служби.

Можливості євроінтеграції України тісно пов'язані з гармонізацією національного законодавства з законодавством ЄС, зближенням основних стратегій

соціально-економічного розвитку, досягненням відповідних соціальних стандартів. Одним з найбільших досягнень Євросоюзу можна вважати створення спільного ринку праці, вільного руху робочої сили, спільну стратегію зайнятості. І хоча світова економічна криза, тенденції демографічного старіння, глобальна конкуренція суттєво вплинули на ринок праці, погіршивши умови зайнятості, Євросоюз продовжує проводити цілеспрямовану політику щодо збалансованості ринку праці, використовуючи можливості загальноєвропейського та національного рівня.

Серед основних «соціальних вимірів» спільного європейського ринку праці слід виділити:

– зняття обмеження на доступ до кваліфікованої роботи за національним громадянством;

– визнання права всіх робітників-мігрантів на рівну оплату за рівний труд чоловіків і жінок, прагнення гармонізувати національні системи страхування, розвиток діалогу між трудом і капіталом (Римська угода 1957 р.);

– введення наднаціонального режиму, який уточнював, за яких умов соціальні виплати, отримані в рамках однієї національної системи можуть бути конвертованими та експортованими в рамках ЄС (Регламент 1408 /1971 р.), правил гармонізації стандартів у сфері захисту здоров'я і безпеки на робочому місці (Єдиний європейський акт 1986 р.).

Отже, у ХХІ сторіччі принцип захисту прав людини в праві Європейського Союзу стали застосовувати усі її члени. Права та свободи громадян закріплені в Конституції України і у разі їх порушення кожен громадянин може звернутися в міжнародні суди, що функціонують в Європейському Союзі. Для того, щоб Україна стала членом Європейського Союзу потрібно, щоб Кабінет Міністрів розробляв усі законопроекти, Верховна Рада приймала усі законопроекти з приводу захисту прав людини, а Президент їх підписував.

Література

1. Камишева С. О. Порядок денний асоціації Україна - ЄС для підготовки та сприяння імплементації Угоди про асоціацію / С.О. Камишева // Україна - Європейський Союз : зібрання міжнародних договорів та інших документів. - К., 2013. - С. 573-598.
2. Директива 95/46/ЄС «Про захист осіб у зв'язку з обробкою персональних даних і вільним обігом цих даних» прийнята у 1995 році Радою ЄС. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/994_242.
3. Конвенція про захист прав людини та основних свобод : Міжнародний документ від 04.11.1950 року // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_004.
4. Шишкова Н. Хартія основних прав Європейського Союзу і проблеми її конституційного розвитку / Н. Шишкова // Юридичний журнал. - 2011. - № 2. – С. 45-48.
5. Договір про Європейський Союз від 1992 року // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_004

UDK 346.5

IMPROVING THE LEGAL MECHANISM FOR ENSURING DEVELOPMENT OF UKRAINE'S ECONOMY

Kopotun A. – first-year student.

Harbuza T. – Phd, assistant professor.

University of the State Fiscal Service of Ukraine

The urgency of this problem lies in the fact that the economic situation in Ukraine is going down for past few years. Researches show that the institutional and legal support of market transformations in Ukraine have made only first steps and not always successful, generally, in

the social aspect they are disruptive. This is the evidence of the fact that legal mechanism of development of Ukrainian's economy, has only began.

The main miscalculation and drawback of Ukrainian legislation and therefore subordinate legislation on